

wiadomości bieżące

- KU NIEPODLEGŁOŚCI -

ZBIORY OSŁONKA KARTY

PISMO SZEREGOWYCH CZŁONKÓW SOLIDARNOSCI Nr 149, 4 - 17.11.1985 r.

WIDMA I PRZEWRÓTNOSCI KOMUNIZMU OD A DO Z. EGALITARYZM, EKONOMIZM, ETATYZM, ELEKTRYFIKACJA I WUROKOMUNIZM.

Cażkowiła równość warunków życia, praw i dochodów ludzi - oto jeden z szatańskich nomy - słów do których odwołuje się komunizm. Warunki życia w państwach komunistycznych są oczywistym i niezaprzeczalnym przeciwieństwem egalitaryzmu. Czasami mówi się z urzędzie, że jest to równość w nędzy, bo przecież nawet władcy tego systemu otrzymują często więcej od zachodnioeuropejskich bezrobotnych, ale tak naprawdę różnica między ludźmi jest po prostu nieważna. Na warunki życia ludzi składa się tyle czynników o tak wielkiej skali naj - przeróżniejszych źródeł, że przyjęcie jednej wspólnej miary jest zupełną utopią.

Komuniści w swojej przewrotności zamazują zasadniczą różnicę istniejącą pomiędzy osobą oraz jednostką ludzką. Wszystkie osoby ludzkie są bezwzględnie równe wobec Boga i boskiego przeznaczenia, natomiast jednostki ludzkie żyjące w określonej ubogoci, podlegają muszą naturalnej nierówności, stosownie do swojej roli w społeczeństwie. Prawidłowy i zgodny z boskimi przeznaczeniami rozwój osób oraz jednostek ludzkich wymaga nie równości, lecz sprawiedliwości, miłości i solidarności.

Ekonomizm - to uproszczony pogląd marksistów i innych materialistów, którzy starają się wyjaśnić całość zjawisk i przemian społecznych przez bezpośrednie oraz jednostronne sprowadzenie ich do podłoża ekonomicznego. Popłady tego rodzaju nie są rzadkością także wśród działaczy Solidarności. Powiadają oni, że: "...jak komuniści jeszcze bardziej zacisną nam pasy, to ruszy się robotnicza klasa". Warto uświadomić sobie różność tego rodzaju nadziei przez przypomnienie, że w pokroju lat trzydziestych na Ukrainie zmazrze z głodu kilka milionów ludzi. Były oczywiście bunt, ale bunt niewolników prawie zawsze kończy się klęską. O skuteczności walki i oporu decyduje nie nędza, lecz świadomość społeczna oraz powszechna determinacja. Na determinację ta wpływa czasami błąd ekonomiczny, ale liczmy raczej na naszą świadomość i organizację.

Etatyzm - to stała tendencja komunistów w dążeniu do totalnego, niespotykanego i niemożliwego w żadnym innym kraju odmiennego nastroju - upaństwowienia wszystkiego oraz wszystkich. Jeżeli udziadamy sobie, że marksiści definiują państwo jako aparat przemocy, to praktyczne konsekwencje tej tendencji uważamy za jedną z największych przyczyn normalności życia społecznego. Uporczywie powtarzane hasło, że państwo jest najwyższym dobrem społecznym, jest oszustwem. Oszustwo polega na tym, że od słowa "państwo", do którego mamy udatni stosunek uczuciowy, podstawia się słowo "państwo". Czyje to "państwo"? Komu służy to "państwo"? Kim jest to "państwo", skoro zawsze się wyżywi? Trafne odnowie - dzi na powyższe pytania stanowią bardzo ważną część naszej świadomości.

Według określenia Lenina - "komunizm to władza radziecka plus elektryfikacja całego kraju". Hasło to brzmi współczesnie jak kiepski dowcip, ale tkwi w nim to ziarno siewieckiego sensu, na które warto zwrócić uwagę, bo buduje ono nasze nadzieje. W wyobraźni Lenina, który od czasu Piotra I był niewątpliwie największym "zapadnikiem", czyli Rosjaninem zapatrzonym na Europę Zachodnią, elektryfikacja stanowiła miarę dystansu cywilizacyjnego. Od roku 1917 minie wkrótce 70 lat, Rosja sowiecka do granic ludzkiej wytrzymałości nauczyla swoje wielkie aspiracje imperialistyczne. W porównaniu z Rosją carską, ZSRR stracił potęgę, alianci sojuszników i bardzo dba o to, aby mieć wielu wroarów. A co zmieniło się w zakresie odpiżenia cywilizacyjnego? Ten dystans, który atreszczał się w słowie "elektryfikacja" nie tylko nie został zlikwidowany, ale jeszcze bardziej się powiększył.

"Komunizm zwycięski - to władza radziecka plus elektronika na zachodnim nozionie" - tak mogłyby powiedzieć Gorbaczow i powiedzieli, chociaż w innym sformułowaniu, a od takiego gadania i tak nie nie zmienią się i nie zmieni. Zmniejszenie cywilizacyjno-technologiczne Związku Radzieckiego jest ogromne i przy powyższych dla ludzkości układach będzie rosła doorych dla sowietów latach siedemdziesiątych nadzieja był WUROKOMUNIZM. Władca wie, że Moscy /Berlin, Paryż, Warszawa/ niechcą się "biżnocy" oddać się "koniom" "rosyjskiej" anochliwianym rozczepienie sztywów sowieckich i "finlandzkiej" Eurody Zachodniej. Obecnie wszystko wskazuje na to, że moskiewskie "kroczyki" twa rzyca analizy na...
... i intelektual...

Классическая архитектура в России XVIII в. В XVIII в. в России господствовала классическая архитектура, которая пришла из Европы. В это время в России строились дворцы, театры, храмы в стиле классицизма. Одним из выдающихся архитекторов того времени был И. И. Щевцов. Он построил в Санкт-Петербурге ряд знаменитых зданий, таких как дворец в Павловском парке и дворец в Петергофе. В это время также активно строились загородные усадьбы, которые отличались простотой и ясностью форм.

Архитектура классицизма в России. В XVIII в. в России господствовала классическая архитектура, которая пришла из Европы. В это время в России строились дворцы, театры, храмы в стиле классицизма. Одним из выдающихся архитекторов того времени был И. И. Щевцов. Он построил в Санкт-Петербурге ряд знаменитых зданий, таких как дворец в Павловском парке и дворец в Петергофе. В это время также активно строились загородные усадьбы, которые отличались простотой и ясностью форм.

История архитектуры в России. В XVIII в. в России господствовала классическая архитектура, которая пришла из Европы. В это время в России строились дворцы, театры, храмы в стиле классицизма. Одним из выдающихся архитекторов того времени был И. И. Щевцов. Он построил в Санкт-Петербурге ряд знаменитых зданий, таких как дворец в Павловском парке и дворец в Петергофе. В это время также активно строились загородные усадьбы, которые отличались простотой и ясностью форм.

Архитектура классицизма в России. В XVIII в. в России господствовала классическая архитектура, которая пришла из Европы. В это время в России строились дворцы, театры, храмы в стиле классицизма. Одним из выдающихся архитекторов того времени был И. И. Щевцов. Он построил в Санкт-Петербурге ряд знаменитых зданий, таких как дворец в Павловском парке и дворец в Петергофе. В это время также активно строились загородные усадьбы, которые отличались простотой и ясностью форм.

История архитектуры в России. В XVIII в. в России господствовала классическая архитектура, которая пришла из Европы. В это время в России строились дворцы, театры, храмы в стиле классицизма. Одним из выдающихся архитекторов того времени был И. И. Щевцов. Он построил в Санкт-Петербурге ряд знаменитых зданий, таких как дворец в Павловском парке и дворец в Петергофе. В это время также активно строились загородные усадьбы, которые отличались простотой и ясностью форм.

* Na wiecną cwałę imienia polskiego i dla bohaterstwa, które nie potrzebuje nazwiska.

Przed 10 laty, na 50-lecie złożenia w Warszawie prochów Bezimiennego Bohatera, 31 października 1975 roku Prymas Stefan Wyszyński poświęcił w archikatedrze Św. Jana epitafium, natomiast 2 listopada 1975 roku ojcowie paulini poświęcili tablicę ku czci Nieznanego Żołnierza w kaplicy Królowej Polski w kościele Św. Ducha przy ul. Działkiej. W obu tych uroczystościach wzięli udział wtedy: gen. brygady Mieczysław Boruta - Spiechowicz i sen. brygady Roman Abraham / zmarł 26.08.1976 r. /, a także działacz niepodległościowy Wojciech Ziembiński.

WIADOMOŚCI

xxx W Olsztynie dn. 2.11.1985 r. zmarł student MARCIN ANTONOWICZ, w wyniku prawdopodobnego pobicia i wyrzucenia z jadącego samochodu, po zatrzymaniu w dniu 19 października br. przez funkcjonariuszy MO pod pozorem nietrzeźwości / był w towarzystwie dwóch swoich kolegów /. Pogrzeb odbył się w środę 6 listopada i żeromadził ok. 10 tys. uczestników, wstrząśniętych i oburzonych nowym brutalnym baserwem "szuaby bezcielesstwa".

xxx 77 intelektualistów i działaczy społecznych podpisało w Warszawie 3 listopada następującą do władz PRL o uwolnienie wszystkich więźniów politycznych i o status więźniów politycznego. Podpisy pod nią będą kontynuowane w całej Polsce do 13 grudnia br. Jej treść została skierowana do rządów państw sygnatariuszy KWSE w Helsinkach w roku 1975.

xxx 4.11. br. w archikatedrze Św. Jana w Warszawie Prymas Polski kardynał Józef Glemp poświęcił epitafium ku czci IGNACEGO PADEREWSKIRINGO, wielkiego pianisty, kompozytora, meza stanu - prezesa Rady Ministrów w demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej w roku 1919 - w związku ze 125 rocznicą urodzin, przypadającą 6.11. br. Dla uczczenia tej rocznicy powołany został Honorowy Komitet pod przewodnictwem bp Józefa Modzelewskiego, w składzie: Marian M. Drozdowski, Aleksander Cieysztor, Jerzy Jarnuszkiewicz, ks. Zdzisław Knól, Witold Lutosławski, Andrzej Łapicki, Zygmunt Mycielski, Emilia Paderewska-Chrościcka, Andrzej Piber, Andrzej Ryszkiewicz, Jerzy S. Sito, Jerzy Waldorff, Stefania Woytowicz. W roku 1910 I. Paderewski utrwodził narodowi polskiemu pomnik upamiętniający zwycięstwo grunwaldzkie /w Krakowie/, współkierował z H. Sienkiewiczem Komitetem Pomocy Ofiarom Wojny, przewodził Polonii amerykańskiej w latach I wojny światowej, był członkiem w Komitecie Narodowym Polskim, prezesem Rady Ministrów w Polsce Niepodległej w roku 1919, delegatem Polski na konferencji pokojowej w Wersalu.

**czy posłowie zostali przeszkoleni
jak należy głosować?**

